

וינש - רח ע"ב

ג' שנים-ש"א: הלא
יאיר

הآخر לשולט על ישראל.
הרעטה - נמת רשות לאחד
הآخر של רע לשולט עליהם.
אליהו אמר הרעות - נמן רשות
לאחד הרע לטל נשמהו של זה,
וזהו הוא הרעות, והכל סוד
אחד.

בא ראה, אליהו אמר, הגם על
האלמנה אשר אשר אני מתגורר
עמה. מושום שהקדוש ברוך
הוא אמר לו לאלהי, הנה
ציתוי שם איש אלמנה
לכלפלך, וכל מי שנזון ומפרנס
למי שאrik לו, וכל שפנ' בימי
רعب, תרי נאחו בעץ חיים,
וגורם לו ולבניו חיים, והנה
בארנו. ועכשו אליהו אמר, כל
מי שפקים נפש בעולם, זוכה
לו חיים, זוכה להאחו בעץ
ה חיים, ועכשו שליט עץ
הפטות, הצד של רע, על
האלמנה שאפה צוית לzon
אותי, מושום לכך הרעות [לאה]
הרעה.

ואם תאמר שע לא נעשה
לאיש עם הקדוש ברוך הוא -
בא ראה, בזמן שארם הולך
לימין, שמייתו של הקדוש
ברוך הוא פמיד אצלו, ולא
יכול הצד האخر לשולט עליו,
והרע זה נבע לפניו ולא יכול
לשולט. וכיוון ששמיית הקדוש
ברוך הוא עוברת מפנו, מושום
שהוא נדבק ברע, אז אותו
הרע, כיון שהוא שאין עמו
شمירה, אז שליט עליו ובאו
להשמיד אותן, ואנו נתנו לו

רשות ונוטל את נשמו.
משה אמר למה הרעתה,
שנתנה רשות לאחד הרע לשולט
על ישראל, להיות בשובוד
שלו. דבר אחר למה הרעתה -
שראה בקה מכם שהיו מותים
ונמסרו לאחד הרע.

עליהו דישראל, הרעתה, יהבת רשו לשוטרא
אחרא דרע, למسلط עליהו. אליהו אמר,
הרעת יהבת רשו לשוטרא דרע, ליטול
נשmeta דרא. וכא היא הרעת, וככל רזא
חדרא.

הא חזי, אליהו אמר, הגם על האלמנה
אשר אני מתגורר עמה. בגין דקדשה
בריך הוא אמר לי לאלהי, הנה צויתי שם
איש אלמנה לבקלך. וכל מאן דzon ומפרנס
למאן דאצטריך לייה, וכל שפנ' ביומי דכפנא,
הא אתהיד באילנא דחיי, וגורים ליה חיים
ולבנוי, וזה אוקימנא. והשפא אליהו אמר,
כל מאן דקאים נפשא בעולם, זכי ליה חיים
וזכי לאחודה באילנא דחיי. והשפא
שלטה אילנא דמותא טטרא דרע על
האלמנה דאנת פקדת למיין לי. בגין כה
הרעות (למה הרעות).

זאי תימא דרע לא אהעביד לבר נש מעם
קדשה בריך הוא. פא חזי, בזמנא דבר
נש איזיל לימיינא, נטירוי דקדשה בריך הוא
תדייר לגבייה, ולא יכille טטרא אחרא
לשלהה עלייה. וזה רע אהעפפייא קמיה,
ולא יכille לשלהה. וביוון דנטיריא דקדשה
בריך הוא אהעברא מניה, בגין (דף רע ע"א)
דאיהו אהדק ברע, בדין מהו רע, כיון
דחיי דלאו עמיה נטירוי, בדין שליט עלייה,
ואתי לשיצאה ליה, וכדין אהתייב ליה רשו,
ונטיל נשmetaה.

משה אמר למה הרעתה, דאתהייב ליה רשו
לשוטרא דרע, למسلط עליהו
דישראל, למחיי בשעבודא דיליה. דבר אחר
למה הרעתה, דחמא בפה מנהון דהוו מותין,
ואתמסרו בסטרא דרע.